

ادبیات

حافظ محمد ابراہیم فانی

طلعتِ صبحِ درخشاں کوئے تو

رشکِ جنتِ جانِ جاناں کوئے تو
 جلوہ گاہِ حسنِ خوباں کوئے تو
 آبروئے نازنینانِ وطن
 آرزوئے دلفکاراں کوئے تو
 من چہ خواہم از بہار و فصلِ گل
 عنبرین و گلِ بدلیاں کوئے تو
 بیدلاں را طلاء و ماوایِ شوق
 عاشقاں را ماہِ کنعاں کوئے تو
 چشمہء آبِ زلال و حوضِ فیض
 بہرما تشنہ لباناں کوئے تو
 میروند سوئے مصلے دیگران
 ”عیدگاہِ ماغریباں کوئے تو“
 نازشِ شہرِ نگاراں مرحبا
 طلعتِ صبحِ درخشاں کوئے تو
 سائلے تو فانیءِ پچارہ ام
 مرجعِ ما بیولیاں کوئے تو

ایں غزل بہ تحریکِ مصرعہ ”عیدگاہِ ماغریباں کوئے تو“ از دلِ دیران و خاطر پریشان
 بر صحیفہ وجود و مصدقہ شہود نمودار شد۔ (فانی)